

tractaten, hvilken vi vist Alle ere enige om, og det andet, om Ophævelsen af vor gamle Arvesfølge efter Kongeloven; og efter det kongelige Budskab skal alt dette afgjøres efter § 4 i Grundloven. Men i saa Henseende maa jeg gjøre opmærksom paa, at det lader sig ikke forene; thi vi ere dog vist Alle enige om, at der er en Forskjel paa at foretage en Forandring ved en Ting og at ophæve den. Grundlovens § 4 handler alene om en Forandring i Arvesfølgen, som, saasnart den skal fremmes, skal have $\frac{3}{4}$ Stemmer i Rigsdagen; men den taler ikke om en Ophævelse af Arvesfølgen. Dersom Taleren er om en Ophævelse af Arvesfølgen, skal den første Linie i § 4 i Grundloven først stryges; men dette kan aabenbart ikke skee uden efter § 100 i Grundloven, ifølge hvilken der skal tre Rigsdage til at forhandle det, førend det kan faae sin grundlovmæssige Afgjørelse.

Premierministeren: Det er vistnok overflødig at gjøre nogen Bemærkning i Anledning af den ærede Talers Foredrag; thi Grundloven forandres ikke ved, at nogen Deel af den ophæves, og det er netop det, der er skeet; det er altsaa en aldeles urigtig Forestilling, at Londonertractatens Vedtagelse er Gætt, og at Budskabets Vedtagelse er et Andet. Det kongelige Budskab er en umiddelbar logisk Følge af Londonertractaten.

Lindberg. Jeg kan aldeles ikke opgive min Overbeviisning om, at der er en Forskjel paa, at forandre en Lov og at ophæve den, og jeg er overbevist om, at naar Londonertractaten vedtages, saa foregaaer der ogsaa en Forandring i Kongelovens Arvesfølge, og at dette skal afgjøres efter Grundlovens § 4. Men, dersom man vil ophæve Kongelovens Arvesfølge, saa skal selve § 4 gjøres om, og det er en Forandring af Grundloven, som skal skee grundlovmæssig efter § 100 i Grundloven.

Schærning: For at man ikke skal troe, at den, der tier, samtykker, vil jeg kun bemærke, at der ingen større Forandring kan foretages ved en Ting, end at tilintetgjøre den, og at den i Ordets egentligste Forstand forandres, naar der sættes noget andet Gensartet istedet derfor. Vi sætte en Arvelov istedetfor

en anden; vi kunne kun have een Arvelov ad Gangen, og vi maae derfor af med den ene, førend vi kunne sætte den anden istedet, og det er en Forandring, der passer efter § 4 i Grundloven.

Lindberg: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Til at gjøre en kort Berigtigelse eller en personlig Bemærkning kan den ærede Rigsdagsmand faae Ordet, men ellers er det efter Bestemmelsen i Forretningsordenen kun tilladt ved 1ste Behandling at tale 2 Gange. Jeg veed ikke, om Nogen ellers ønsker Ordet?

Tienroth: Det er ikke, fordi jeg troer, at jeg som ubekendt her i Salen, da det er første Gang, at jeg har Sæde i Rigsdagen, kunde udøve nogen Indflydelse paa Thingets Mening, at jeg har begjært Ordet. Det er heller ikke for at modarbejde de vise Hensigter, som jeg anerkjender, at Regjeringen har havt med at ville indrette en eensartet Arvesfølge for alle Statens Dele; men det er, fordi jeg troer at kunne antyde, selv om denne Antydning ogsaa skulde blive aldeles uden Virkning, en Veie, ad hvilken Budskabet kunde indrettes paa en endnu mere hensigtsvarende Maade end den, hvorpaa det er affattet, saaledes at Regjeringens Hensigt vilde endnu fuldstændigere blive opnaaet end ved den Maade, hvorpaa Budskabet er affattet nu. Jeg troer endnu at burde tilføie, at disse Hensigter da kunde opnaaes saaledes, at Folkets Ret i Danmark, Folkets ældgamle Ret til at tale et Ord med om, hvem det skal regjeres af, opretholdes, og dette gjælder ikke alene det danske Folks Ret i saa Henseende, men det gjælder ogsaa det hollandske Folks Ret, og den have vi ligesaa lidt Lov til at kaste bort eller til at lægge Grunden til, at den kastes bort med vor Beslutning her, som vi have Ret til paa anden Maade at tilføie dem Skade. Hvad der er angivet at være Regjeringens Hensigt, er, at skabe en fælles Arvelov for hele Monarchiet. At dette ikke skeer med Budskabets Ord, det troer jeg ikke, at der behøves lang Overveelse til at indsee. Vi faae en Huuslov for en ny Stamme, som Ingen kan have Noget imod; men vi faae ikke en Lov, som er gjældende for hele Monarchiet; vi faae netop den vedtagne nye Lov plus Pri-